

РЕШЕНИЕ

№ 23598

гр. София, 12.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 21.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **12643** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от Д. Л. Б. с ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място], [улица], вх. А, ет.1, ап.3 чрез адв. А. Т. със съдебен адрес –гр. С., [улица] срещу Ревизионен акт № Р-22002223004258-091-001/18.07.2025 г., издаден от И. М. Р. – орган, възложил ревизията и Ц. К. Х. - ръководел на ревизията, изменен и потвърден с Решение № 1264/17.10.2025 г. на директора на Д“ОДОП“ С..

Жалбоподателят излага подробни съображения относно незаконосъобразността на РА, като издаден в противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излага аргументи, че не са налице основанията на чл.122 от ДОПК, както и че не му е връчено уведомление по чл.124 ал.1 от ДОПК. Иска се отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание оспорващият не се явява, представлява се от адв. Т., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Моли да бъде отменен оспореният ревизионен акт. Претендира разности.

Ответникът – директор на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. К., излага становище за неоснователност на жалбата и моли съда да я остави без уважение, като присъди и юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраца представител, не изразява становище по жалбата.

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 31.07.2025г.

Жалбата до директора на Д“ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП е подадена на 14.08.2025 г. /л.94 от делото/. Решение № 1264/17.10.2025 г. на Директора на Д“ОДОП“ С. е връчено по електронен път на жалбоподателя на 23.10.2025 г. Жалба с вх.№ 27501/07.11.2025 г. по описа на АССГ и адресирана до АССГ е подадена на 06.11.2025 г. по електронен път и подписана с валиден КЕП т.е. в законоустановения 14-дневен срок, поради което е допустима за разглеждане

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед №Р-22002223004258-020-001 /19.07.2023 г., връчена на 21.11.2024 г. лично на жалбоподателя, изменена със заповеди №Р-22002223004258-020-002/20.01.2025 г., №Р-22002223004258-020-003/19.02.2025 г. и №Р-22002223004258-020-004/09.04.2025 г., издадени от И. М. Р. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Д. Л. Б., за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите 01.01.2016 г. -31.12.2021г. С цитираните заповеди срокът на ревизията е продължаван, като със ЗИЗВР от 09.04.2025 г. срокът е удължен до 17.06.2025 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22002223004258-092-001/01.07.2025 г., срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА № Р-22002223004258-091-001/18.07.2025 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. — орган, възложил ревизията и Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. Установени са допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 16 460,25 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/, са начислени лихви в размер на 9 769,17 лв. Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК и е въз основа на Решение №963/12.07.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С..

Ревизионният акт е оспорен пред Директора на Д“ОДОП“ С., който с Решение № 1264/17.10.2025 г., потвърждава ревизионният акт в оспорената част на установените задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г., 2017 г. 2018 г., 2020 г. и 2021 г. и го изменя в частта за установеното задължение за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. като от размер на 9 992.73 лв. е определен на 9 828,60 лв., ведно със съответните лихви.

В хода на проведеното ревизионно производство е установено, че жалбоподателят е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и на основание чл. 6 от същия закон е носител на задължение за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина. Ревизираното лице е неженен с едно дете, което през 2018 г. е навършило пълнолетие.

Д. Л. Б. е собственик на ЕТ „ДЛБ - Д. Б.“, ЕИК[ЕИК]. За ревизирания период не е подавал данъчни декларации по ЗДДФЛ.

Надлежно са приобщени всички събрани доказателства от проведената първа по време ревизия на физическото лице.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 и чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя са връчени ИПДПОЗЛ, изх. №Р-22221122002267-040-001/20.06.2022 г., изх. №Р- 22221122002267-040-

002/11.10.2022 г. и изх. №Р-22221122002267-040-003/18.10.2022 г. Изискани са всички документи, касаещи източници и размер на доходите, притежавано движимо и недвижимо имущество, налични банкови сметки и парични средства в брой, произход на парични средства, получени и предоставени заеми, притежавани финансови активи и движими ценности, пътувания в чужбина, участия в управителни и надзорни органи на юридически лица.

Установено е, че за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2021 г. жалбоподателят притежава банкови сметки в „КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, О. АД, „БАНКА ДСК“ ЕАД и „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД.

Отговорите на банките, както и данни за начални и крайни салда за процесните периоди по банковите сметки на ревизираното лице са изложени подробно в РД. Установено е също, че лицето е клиент на „АЙКАРТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] чрез „АКСЕС ФАЙНАНС“ ООД, ЕИК[ЕИК] - регистриран представител на „А.“ ЕАД. На името на лицето са били издадени ко-брандирани кредитни карти от типа „Бяла карта“, в лева, по които средствата се предоставят от дружеството „АКСЕС ФАЙНАНС“ ООД. Извършените захранвания на кредитните карти „Бяла карта“ са намерили отражение в разходната част на изготвения паричен поток.

Извършвани са плащания от жалбоподателя към мобилни оператори.

Съгласно извършена справка в информационния масив на НАП с налични актуални данни от КАТ за притежавани моторни превозни средства е установено, че през 2017 г. от жалбоподателя е закупен лек автомобил, марка БМВ за 1 000,00 лв. от Г. Ю. С., който е продаден през 2019 г. за 500,00 лв. на „АУТО БГ 2“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. За ревизираните периоди са извършвани плащания за гражданска отговорност и „Каско“, които са отразен в разходната част на изготвения паричен поток.

От сектор „Български документи и самоличност“ е приложена справка, съдържаща данни за напускането на територията на Република България от лицето.

Изготвена е служебна справка с данни от информационна система за кадастър и Имотен регистър И. на Агенцията по вписванията, съгласно която през ревизирания период лицето има разпоредителни сделки с недвижимо имущество. В тази връзка са установени разходи в размер на 44 000,00 лв., намерили отражение в разходната част на изготвения паричен поток за 2019 г.

След извършена проверка в информационните масиви на НАП - „Справка актуално състояние на всички трудови договори“ е установено, че за периодите от 29.10.2018 г. до 01.06.2019 г. има подадени данни за сключен трудов договор с „ДО МИНУС ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с трудово възнаграждение - 790,00 лв. и с „БИЛДАКСЕС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с дата на сключване на договора - 16.02.2015 г. Договорът с „БИЛДАКСЕС“ ЕООД не е прекратен към момента на извършване на ревизията и е с него е определен размер на трудово възнаграждение - 1 700,00 лв.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „ДОМИНУС ГРУП“ ЕООД и „БИЛДАКСЕС“ ЕООД, като исканията на органите по приходите са връчени по реда на чл.32 от ДОПК. Документи от посочените дружества и отговори на искането не са представени.

Органите по приходите са взели предвид данни от информационната система на НАП, декларирани продажби от доставчици към ревизираното лице за 2016 г. в размер на 42,00 лв., за 2017 г. в размер на 52,20 лв., за 2018 г. в размер на 2 228,66 лв., за 2019 г. в размер на 3 126,74 лв., за 2020 г. в размер на 1 051,71 лв. и за 2021 г. в размер на -424,00 лв. Сумите са намерили отражение в разходната част на изготвената съпоставка между доходи и разходи на жалбоподателя.

По данни от куриерско дружество „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК], лицето е получавало и изпращало пратки. Платени на и чрез „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД суми за получените пратки, са намерили отражение в разходната част на изготвената съпоставка на доходите и разходите на

лицето. Установено е, че Д. Б. е плавец на суми по наложен платеж на различни лица, описани на стр. 43 - 56 в РД, както следва: 2016 г. - 564,90 лв., 2017 г. - 491,70 лв., 2018 г. - 944,16 лв., 2019 г. - 1 766,06 лв., 2020 г. - 540,31 лв. и 2021 г. - 1 349,43 лв. Описаните суми са включени в разходната част при извършената съпоставка на получените доходи и извършените разходи.

За жалбоподателя са подадени данни към НАП единствено по отношение на сключения трудов договор с „ДОМИНУС ГРУП“ ЕООД. Декларирано е, че за 2018 г. е получило нетен доход общо в размер на 1279,37 лв. и начислен данък общо в размер на 142,14 лв., а за 2019 г. - нетен доход що в размер на 3 065,15 лв. и начислен данък в размер на 340,55 лв.

Налице са данни за изпратени и получени парични преводи от и на трети лица, чрез „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и чрез „ИЗИПЕЙ“ АД, които данни конкретно са изложени в табличен вид на страница 14-33 от ревизионния доклад за всяка една от процесните години. Наредените средства чрез „ИЗИПЕЙ“ АД са описани на стр. 15 - 17 в РД и са както следва: 2017 г. - 55,00 лв., 2018 г. - 2 940,00 лв., 2019 г. - 2 496,50 лв., 2020 г. - 1 890,00 лв. и 2021 г. - 885,25 лв.

Получените суми чрез „ИЗИПЕЙ“ АД са описани на стр. 17 - 33 в РД и са както следва: 2017 г. - 1 633,05 лв., 2018 г. - 13 263,00 лв., 2019 г. - 20 547,06 лв., 2020 г. - 29 160,00 лв. и 2021 г. - 9 601,95 лв.

Наредените суми чрез „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД са описани на стр. 39 — 41 в РД и са както следва: 2017 г. - 660,90 лв., 2018 г. - 2 210,26 лв., 2019 г. - 883,86 лв., 2020 г. - 211,69 лв. и 2021 г. - 88,69 лв.

Получените суми чрез „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД са описани на стр. 41 - 43 и са както следва: 2017 г. - 1 725,00 лв., 2018 г. - 2 890,00 лв., 2019 г. - 9 157,38 лв. и 2020 г. - 2 450,00 лв.

Съответно наредените суми са отразени в разходната част, а получените - в приходната част при съпоставката на получените доходи и извършените разходи.

За ревизирия период са установени захранвания на кредитната карта, които са описани на стр. 33 - 35 в РД, както и предплатени суми чрез „ИЗИПЕЙ“ АД за карти А1, бяла карта и карта А., които са описани по дата, номер на превод, името на наредителя – ревизираното лице и получателя на стр. 33 - 37 в РД.

Установено е, че жалбоподателят е захранил разплащателната си сметка през 2019 г. в „Кей Би Си Банк България“ ЕАД / настояща О. АД / в размер на 14 720 лева. Сумата е преведена на 13.11, 14.11 и 15.11.2019 г. на Бейрул А. М. с основание - покупко-продажба на апартамент.

Въз основа на събраните доказателства е извършен анализ на получените доходи и извършените разходи, придобито имущество, участия в търговски дружества и др. и е установено, че е налице превишение на разходи над приходите за 2016 г., 2017 г. и 2019 г.

В приходната част на таблиците за съпоставка на доходите и имуществото са отразени получените суми от физически лица чрез „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и „ИЗИПЕЙ“ АД, доходи от трудови правоотношения от „ДОМИНУС ГРУП“ ЕООД, доходи от продажба на МПС, изплатени застрахователни обезщетения от „ЗД ЕВРОИНС“ АД.

В разходната част са отразени разходи за застраховки от ЗД „ЕВРОИНС“ АД, платени разходи по фактури от доставчици, платени суми към мобилни оператори, захранване на кредитни карти, разходи платени във връзка с получени пратки от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, покупка на МПС /марка БМВ/, предоставени парични средства в брой на физически лица, наредени суми чрез „ИЗИПЕЙ“ АД на физически лица, платена застраховка „Каско“ и „Гражданска отговорност“ за МПС, платени разходи чрез „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД във връзка с изпратени пратки, преведени суми на Бейрул А. М. за покупка на недвижим имот, платени данъци и удържани банкови такси.

Д. Л. Б. не е декларира размер на разполагаемите средства в брой към началото на всеки от ревизираните периоди, поради което е прието, че към 01.01.2016 г. разполагаемата сума в брой е в

размер на 5 000,00 лв.

Въз основа на извършения анализ на получената документация от цитираните банки, от „Изипей“ АД, „Еконт експрес“ АД, информационната система на НАП, Агенция по вписвания, отдел „Пътна полиция“ –СДВР, от мобилните оператори, закупеното движимо и недвижимо имущество, както и направените плащания към доставчици, налични в системата на НАП, органите по приходите са установили несъответствия между извършените от жалбоподателя разходи с получените доходи, в резултат на което е определен недостиг на парични средства, както следва: за 2016 г. в размер на 66,13 лв., за 2017 г. в размер на 86,10 лв. и за 2019 г. в размер на 26 078,69 лв.

Така установеното е обусловило преминаване на ревизията към облагане по особения ред, предвиден в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК.

На 21.01.2025 г. лично на жалбоподателя е връчено Уведомление по чл.124 ал.1 от ДОПК № P-22002223004258-113-001/09.01.2025 г. и Уведомление по чл. 17,ал. 1,т.2 от ДОПК №P-22002223004258-139-001/09.01.2025 г., с които е информирано, че основите за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2021 г. ще бъдат определени по реда на чл. 122 и следващите от ДОПК, както и са посочени правата му по чл.17 на задължено лице. Предоставен е 14-дневен срок за представяне на нови доказателства и за вземане на становище по отношение на формирания недостиг на парични средства през ревизираните данъчни периоди, но от Д. Б. не са представени документи и писмени обяснения.

-за 2016 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 66,13 лв., представляващ данъчна основа, върху която е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, в размер на 6,61 лв.;

-за 2017 г. е установен недостиг на парични средства в размер 3 886,10 лв. Освен това Д. Л. Б. е изпратил парични средства чрез „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и „ИЗИПЕЙ“ АД на различни физически лица и е запазил банковите си сметки в „КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и „БАНКА ДСК“ АД, които суми са с недоказан произход и са в размер на 3 358,05 лв. Прието, че е налице недеklarиран доход. Формирана е данъчна основа за облагане в размер на 7 744,15 лв. На основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ е определен дължим данък в размер на 724,42 лв.

-за 2018 г. е формирана данъчна основа за облагане в размер на 16 153,00 лв., представляващи доход с неустановен произход, като е прието, че е от други източници. Определен е данък в размер на 1 615,30 лв.

-за 2019 г. е формирана данъчна основа за облагане в размер 99 927,33 лв., произтичаща от сбора на установения недостиг в размер на 26 078,69 лв. и доходи с недоказан произход в размер 73 848,64 лв. Установен е данък в размер на 9 992,73 лв.

.за 2020 г. формираната данъчна основа е в размер на 31 610,00 лв. и представлява сбор от установените парични средства с недоказан произход, каквито са преведените на различни физически лица, както и запазване на собствени разплащателни сметки и др. плащания, подробно описани в констативната част на РД и е определен данък в размер на 3 161,00 лв..

.за 2021 г. данъчната основа за облагане е в размер на 9 601,95 лв. и е формирана от получени парични средства от физически лица. Дължимият данък е в размер на 960,20 лв.

В хода на съдебното производство е разпределена доказателствената тежест между страните при извършена ревизия по реда на чл.122 и следващи от ДОПК. Предоставена е възможност на жалбоподателя да посочи писмени доказателства, както и гласни такива относно началното салдо за всеки един от ревизираните периоди, както и да формулира коректни въпроси с оглед допускане на съдебно –счетоводна експертиза. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства

пред настоящата съдебна инстанция.

От правна страна:

Съгласно чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни квалифицирани електронни подписи. Ревизионният акт е издаден от органи с материална компетентност съгласно чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК и представена Заповед № РД -01-849/31.10.2022 г. на Директора на ТД на НАП С.. РА е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК. С оглед представените писмени доказателства от ответника и CD диск, съдът прави извода, че органът възложил ревизията и ръководителя на ревизията са притежавали валиден КЕП. Възраженията относно валидността на подписите, положени от органите по приходите в РА, РД и ЗВР, не са направени от жалбоподателя.

За да определи данъчна основа по реда на чл.122 ал.2 във вр. с ал.4 от ДОПК, ревизиращият екип в хода на възложената му ревизия е констатирал, наличие на основанието на чл.122 ал.1 т.2 от ДОПК - налице са данни за укрити доходи.

В тази връзка, както вече бе посочено и на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е връчено уведомление, с което ревизираното лице е било информирано, че основата за облагане с годишен данък по ЗДДФЛ за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2021 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 и следващите от ДОПК.

Жалбоподателят е уведомен за това по предвидения в закона ред, като му е предоставен 14-дневен срок за вземане на становище и представяне на доказателства. Изискано е да представи размерът на налични парични средства за всяка една от ревизираните години, декларация за имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на безвъзмездно финансиране и техния размер - по образец, утвърден от изпълнителния директор на Н.. Представена е декларация, в която е отразено единствено наличната недвижима собственост на жалбоподателя и е отбелязано, че няма вземания.

В хода на ревизионното производство липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице, актът е съобразен със закона. Предвид това несъстоятелни са доводите в жалбата, че Д. Б. не е уведомен по реда на чл.124 от ДОПК, както и че не му е връчена Заповед за възлагане на ревизия.

Спазвайки правилата на ДОПК на жалбоподателя са му разяснени правата с надлежно връчено уведомление по чл.17 ал.1 т.2 от ДОПК, както и няколко пъти в ревизионното производство му е предоставена възможност да декларира началното салдо за всеки един от ревизираните периоди, да представи доказателства за получените доходи, да даде обяснения за получените парични средства и наредените от нето такива чрез „Изипей“ АД и чрез „Еконт експрес“ ООД. Такава възможност му е предоставена и в хода на съдебното производство, но от същия не са ангажирани никакви доказателства.

Съгласно чл. 160, ал. 3 от ДОПК съдът дължи произнасяне по съществуването на спора, т.е. в случая дали е налице материалноправно основание за определяне на задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2016г., 2017г., 2018г., 2019 г. , 2020

г. и 2021 г. на жалбоподателя и ако е налице такова основание, следва да се извърши преценка дали размерът на дължимия данък е правилно определен от органите по приходите.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи оспорващият. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдяните от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл.124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл.122, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите правилно са приели, че за процесните периоди е изпълнен фактическият състав на чл. 122. ал. 1 т. 2 от ДОПК.

Данъчната администрация безспорно е установила, превишение на разходите над постъпленията за част от ревизираните данъчни периоди, съобразен е и факта, че жалбоподателят не е подавал данъчни декларации по чл.50 от ЗДДФЛ за нито един от ревизираните периоди, както и че е налице несъответствие между получените доходи и финансовото и имущественото състояние на жалбоподателя, поради което правилно решаващият орган е преценил, че са налице установени обстоятелства на чл.122 ал.1 т.2 от ДОПК

Изложените в жалбата твърдения, че не са налице основанията на чл.122 от ДОПК, се опровергават от приетите по делото писмени доказателства за извършени разходи от една страна, а от друга липса на подадени данъчни декларации за получени доходи. Съдът кредитира изцяло приетите по делото извлечения от банковите сметки на жалбоподателя, както и данните от Агенцията по вписвания за закупен апартамент на стойност от 44 000 лева през 2019 г., намерили отражения в разходната част на изготвения паричен поток, данните от информационната система на НАП във връзка с декларираните продажби от доставчици към Д. Б., извършените хранвания в брой на банковите сметки на жалбоподателя, хранване на кредитна карта, карти А1, бяла карта и карта „А.“ .

Всички получени суми от Д. Л. Б. от физически лица чрез „Еконт Експрес“ ООД и чрез „Изипей“ АД правилно са квалифицирани от ревизиращия екип като доходи от други източници и са приети за облагаеми доходи по смисъла на чл.12 ал.1 от ЗДДФЛ.

Паричните суми, с които е хранена сметката на жалбоподателя за закупуване на жилище също законосъобразно е приета за облагаем доход, който не е деклариран по съответния ред.

За 2016 г. е определена данъчна основа в размер на 66,13 лева и дължим данък в размер на 6,61 лева.

За 2017 г. е установено превишение на разходите над придобитите доходи със сумата от 3886,10 лева. Установени са получени парични средства от физически лица чрез „Еконт Експрес“ ООД и чрез „Изипей“ АД, както и извършено захранване на банковата сметка на жалбоподателя в „Кей Би Си Банк България“ ЕАД, банка ДСК и банка О. с парични средства, които са квалифицирани като доходи от други източници и са в общ размер на 3358,05 лева. Така годишната данъчна основа е определена в размер на 7244,15 лева , а дължимият данък на основание чл.48 ал.1 от ЗДДС в размер на 724,42 лева

За 2018г . също е установено, че жалбоподателят е получил парични средства от физически лица чрез „Еконт Експрес“ ООД и чрез „Изипей“ АД, както и е захранвал банковите си сметки в „Кей Би Си Банк България“ ЕАД, банка ДСК и банка О. с парични средства, които са квалифицирани като доходи от други източници и са в общ размер на 16 153 лева. Не е установено превишаване на разходите над приходите. Годишната данъчна основа е формирана от посочената сума в размер на 16 153 лева квалифицирана като доходи от други източници и е определен дължим данък в размер на 1615,30 лева.

За 2019 г. е установено превишение на разходите в сравнение с установените доходи размер на 26078,69 лева. Ревизиращият екип обосновава е направил извод, че за да извърши установените разходи, ревизируваният субект е притежавал средства в този размер, което обстоятелство свидетелства и за укриване на доходи. Сумите, с които са захранвани банковите сметки на жалбоподателя в цитираните търговски банки за процесната година в общ размер на 73848,64 лева са недеклариран облагаем доход от други източници по смисъла на чл.35 т.6 от ЗДДФЛ. По този начин е формиран годишният облагаем и недеклариран доход от жалбоподателя в общ размер на 99927, 33 лева и на основание чл.48 ал.1 от ЗДДФЛ е определен дължим данък в размер на 9992,73 лева.

За 2020 г. Д. Б. е получил парични средства от физически лица чрез „Еконт Експрес“ ООД и чрез „Изипей“ АД, както и е захранвал банковите си сметки в „Кей Би Си Банк България“ ЕАД, банка ДСК и банка О. с парични средства, които са приети от органите по приходите като доходи от други източници и са в общ размер на 31 610 лева. Сумата формира данъчната основа за 2020 г., като е определен данък по чл.48 ал.1 от ЗДДФЛ в размер на 3161 лева. За посоченият данъчен период не е установено превишение на разходите над доходите на лицето.

За 2021 г. не е установено превишение на извършените разходи от жалбоподателя. Констатирано е отново получаване на парични суми от физически лица „Еконт Експрес“ ООД и чрез „Изипей“ АД, както и захранване на банковите сметки на жалбоподателя с пари в брой, които са в общ размер на 9601,95 лева. Посочената сума, която е определена отново като доходи от други източници формира данъчната основа за 2021 г. и въз основа на нея е определено данъчно задължение по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 960,20 лева.

За всички ревизирани данъчни периоди и допълнително установени данъчни задължения на основание чл.175 от ДОПК във връзка с чл.1 от ЗЛВДТДПДВ са определени съответните лихви за забава, посочени в ревизионния акт.

На основание чл. 122, ал. 4 от ДОПК, както и по чл.35 т.6 от ЗДДФЛ, ревизиращият екип е определил основа за облагане с данък върху доходите на физическите лица за 2016г .,

2017 г., 2018 г., 2019 г., -,2020 г. и 2021 г., като са взети предвид относимите към лицето обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, Съгласно чл.12 ал.1 от ЗДДФЛ облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. Според чл.35 т.6 ЗДДФЛ облагаемият доход е брутната сума на облагаемите доходи, придобити през данъчната година от: всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с окончателни данъци по реда на този закон или с окончателни данъци по реда на ЗКПО

Всъщност, ЗДДФЛ не съдържа легално определение на понятието "доход", както няма легално определение и на понятието "облагаем доход", като в разпоредбата на чл. 10 от закона са дадени видовете доходи според два различни класификационни критерия – според източника на дохода - ал. 1 от разпоредбата, и според формата на получаването/плащането му - ал. 2 от разпоредбата. По аналогия, от разпоредбите на Счетоводен стандарт 18, определящ дефиницията за "приход на предприятие" в счетоводен аспект и при съобразяване с посочената норма на чл.10 ЗДДФЛ, следва да се приеме, че доходът е икономическо понятие, което обхваща получени от конкретно физическо лице оценими в пари права, които водят до нарастване на имуществения комплекс на това лице чрез нарастване на активите или намаляване на пасивите му. Разпоредбата на чл.35 т.6 от ЗДДФЛ, освен наличието на доход, който да се обложи, изисква той да е получен от "други източници". Понятието "източник на доходи" също не е дефинирано изрично в ЗДДФЛ. Това налага извличането му по тълкувателен път при съобразяване с логиката на закона и преследваната от законодателя цел. От една страна, понятието представлява класификационен критерий по чл. 10, въз основа на който са изброени такива доходи, като с препратка е посочено, че по този критерий, доходи са и тези по чл.35 ЗДДФЛ, а от друга страна, в чл. 8 от закона е посочено за кои източници на тези доходи се счита, че се намират на територията на Република България. В данъчното законодателство и в частност в ЗДДФЛ, отделните източници на доходи не се изброяват изчерпателно (по аргумент от чл.35 т.6 ЗДДФЛ, като нормативно регламентираният принцип е, че подлежат на облагане доходите от всички източници, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закона – чл.12 ал.1 ЗДДФЛ. Доходи с неустановен произход не се уреждат в материалния закон, а посочената разпоредба на чл. 35, т. 6 включва разширително тези доходи, чиито източник не е изрично посочен в закона.

Съдът възприема за правилен способа на изготвяне на паричните потоци от органите по приходите, при който началното салдо на първия ревизиран данъчен период -2016 г. е определен в размер на 5000 лева, а крайното салдо е формирано като към началното салдо на паричните средства в началото на данъчния период се прибавят постъпленията през данъчния период, от тях се извадят разходите и се формира крайният резултат на паричните средства в края на данъчния период. За данъчните периоди, при които крайното салдо е отрицателно, за следващия данъчен период началното салдо правилно е определено на 0 лева, тъй като недостигът на средства е формиран от установени извършени от жалбоподателят разходи, който недостиг е определен като укрит доход за лицето за съответната година. При установено превишение на доходите за 2018 г., в

размер на 1 641,41 лева решаващият орган правилно е приел, че следва да се определи като налични парични средства в началото на следващия данъчен период -2019 г.

Относно така определеното начално салдо в жалбата не са изложени възражения, не са предоставени и данни във връзка с началното салдо за всеки един от процесните данъчни периоди.

От съвкупния анализ на доказателствата за имущественото състояние на Д. Б. безспорно е установено за част от ревизирия период, че ревизираното лице е извършило разходи, които не съответстват на наличните средства в брой и получените приходи за процесния данъчен период, като ги надвишават, поради което е направен изводът, че в случая е налице недостиг на парични средства към 31 декември на съответната календарна година, който представлява облагаем доход съгласно ЗДДФЛ и данъчна основа за облагане по чл.48 ал.1 от ЗДДФЛ.

Съгласно чл.122 ал.2 от ДОПК данъчната основа по чл. 122, ал. 1 се определя след анализ на обстоятелствата, регламентирани изчерпателно в т.1-16 на ал.2 от цитираната разпоредба, като е достатъчно да се направи анализ на онези от тях, които биха позволили да се определи данъчната основа по възможно най-достоверния начин по отношение на конкретния ревизиран субект. В случая ревизиращите органи са извършили този анализ на относимите обстоятелства по ал. 2. Неминуемо така определената данъчна основа ще се различава от обективно осъществения данъчен фактически състав, но това е резултат на неправомерното поведение на задълженото лице. Същото е разполагало с процесуална възможност в хода на ревизията и на производството по обжалване на ревизионния акт, както и в настоящото съдебно производство да опровергае установените фактически констатации, които съгласно чл.124 ал.2 от ДОПК се считат за верни до доказване на обратното, като ангажира убедителни доказателства, за да установи чрез проведено пълно насрещно доказване, че размерът на облагаемата данъчната основа е друг, респективно, че разходите са покрити от доходи, реализирани в друг данъчен период, надлежно декларирани и обложени или неподлежащи на облагане, но това не е сторено надеждно.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че оспореният ревизионен акт е законосъобразен и жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на спора, разноски се дължат на ответника, които са своевременно заявени. Съгласно чл. 161, ал. 1 ДОПК (в сила от 01.01.2016 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2026 г.), на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, поради което във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението следва да бъде определено в размер на 200 евро.

Воден от горното и на основание чл.160 ал.1 и чл.161 ал.1 от ДОПК, АССГ – III – то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Л. Б. чрез адв. А. Т. със съдебен адрес –гр. С., [улица] срещу Ревизионен акт № Р-22002223004258-091-001/18.07.2025 г., издаден от И. М. Р. – орган,

възложил ревизията и Ц. К. Х. - ръководел на ревизията, изменен и потвърден с Решение № 1264/17.10.2025 г. на директора на Д“ОДОП“ С., с който са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди 2016г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г. в общ размер на 16 296,13 лева, ведно със съответните лихви за забава в общ размер на 9 669,42 лева.

ОСЪЖДА Д. Л. Б. с ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място], [улица], вх.А, ет.1, ап.3 да заплати на Национална агенция за приходите сумата в размер на 200 евро / двеста / , представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: